

První soud zamítl žalobu vzav za prokázáno, že došlo ke kupní smlouvě, podle níž žalobce žalovanému dům prodal. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Odvolací soud uznal žalobní nárok za opodstatněný jedině proto, že žalobce jest dosud knihovním vlastníkem domu, v němž jest byt žalovaným užíván a že proto nemusí trpěti zásah do svého vlastnictví žalovaným, i když se tento opírá o titul k nabytí vlastnictví. Tomuto právnímu názoru nelze přisvědčiti, neboť i knihovní vlastník musí trpěti užívání svých nemovitostí třetí osobou, je-li k tomu smluvně zavázán. O takový případ jde, neboť žalovaný namítá, že dům a ostatní nemovitosti žalobcovy koupil a že se ujal jejich držby tím, že se do domu nastěhoval; žalovaný namítá tedy platný důvod schopný k nabytí vlastnictví (titulus) a pravý způsob nabytí držby, tudíž domnělé vlastnictví (§ 372 obč. zák.). První soudce uznal tuto námitku na základě svého skutkového zjištění za opodstatněnou. Dojednal-li žalovaný se žalobcem kupní smlouvu v příčině jeho nemovitosti a nastěhoval-li se proto do domu žalobcova, pak by se nemohl žalobce, i když jest dosud knihovním vlastníkem nemovitosti, domáhati vyklizení bytu na žalovaném, neboť by byl smluvně zavázán žalovanému prodané nemovitosti odevzdati a knihovní vlastnictví k nim na něho převést (§§ 1061, 431 obč. zák.). Za tohoto stavu věci neužíval by žalovaný bytu v domě žalobcově výprosou, jak tento tvrdí, nýbrž na základě oprávnění, jehož nabytí proti žalobci z kupní smlouvy s ním dojednané. Odvolací soud vycházející z nesprávného právního posouzení věci považoval zmíněnou námitku žalovaného za bezpodstatnou a nepřezkoumal skutková zjištění prvního soudu v příčině této námítky, ačkoliv právě na tomto zjištění závisí rozhodnutí této rozepře. Nejvyšší soud neměl proto možnost ve věci samé rozhodnouti.

Čís. 15481.

K výkladu §§ 63 a 67 poj. zák. čís. 501/17 ř. z.

Zcizení pojištěných motorových vozidel nemá v zápětí zrušení pojišťovací smlouvy koncesionářem sjednané, provozuje-li nabyvatel těchto vozidel autobusovou dopravu (podnik) pod dosavadní koncesí bez povolení podle § 7, odst. 4 zák. čís. 198/32 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv II 916/34.)

Žalovaný, jenž měl u žalující pojišťovny pojištěny autobusy, prodal je, jak tvrdí, svému bratrovi a oznámil proto pojišťovně, že zrušuje pro zánik zájmu na pojištění pojišťovací smlouvu. Žalobkyně domáhá

se na žalovaném zaplacení dlužných premií a namítá, že žalovaný zciziv autobusy jen na oko jest dále provozním podnikatelem a majitelem dopravní koncese. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Zcizením pojištěné movité věci zaniká sice pojistný poměr za podmínek § 67 zákona o smlouvě pojišťovací ze dne 23. prosince 1917 čís. 501 ř. z., avšak zcizení samo o sobě nezakládá zrušení pojišťovací smlouvy, nýbrž jen, znamená-li pro pojistníka uhasnutí zájmu na pojištění (srov. rozh. čís. 10547 Sb. n. s.). Tomu tak není v souzeném případě. Zůstal-li žalovaný koncesionářem autobusové dopravy a provozuje-li nový nabyvatel vozidel tento podnik na koncesi žalovaného, aniž si opatřil vlastní koncesi, pak jde o poměr, který je založen na ujednání zakázaném a právně neúčinném podle § 15 zákona o dopravě motorovými vozidly ze dne 23. prosince 1932 čís. 198 Sb. z. a n., neboť žalovaný ani netvrdil, že by šlo o povolené provozování náměstkem podle § 7, odst. 4 téhož zákona. Takové ujednání je tedy podle § 879 obč. zák. nicotné. Z toho se podává hledíc k ustanovení § 1, odst. 1 a § 7 tohoto zákona čís. 198/32 Sb. z. a n., vízícího živnostenský provoz dopravy zásadně na koncesi, že ve smyslu těchto zákonných pravidel žalovaný nepřestal býti podnikatelem dopravy. S tohoto hlediska posuzována není pojišťovací povinnost, uložená žalovanému jako koncesionáři podle § 8 zákona čís. 198/32 Sb. z. a n., jen otázkou veřejnoprávní, jak se mylně dovolatel domnívá. Vždyť z toho právě, že žalovaný nepřestal býti podnikatelem dopravy s pojištěnými vozidly, vyplývá nepochybně, že jeho pojistný zájem nepominul podle § 63 zákona čís. 501/17 ř. z.

Čís. 15482.

Podal-li zaměstnanec obce do rozhodnutí disciplinární komise, na základě něhož byl usnesením obecního zastupitelstva ze služeb obce propuštěn, opravný prostředek, jenž v době skončení sporu na vyklizení naturálního bytu nebyl ještě vyřízen, jest i žaloba na vyklizení naturálního bytu předčasná.

(Rozh. ze dne 9. října 1936, Rv I 1217/36.)

Žalovaný byl k návrhu disciplinární komise při obecním zastupitelstvu žalující obce propuštěn ze služeb obce pro porušení služebních povinností. Žalovaný stěžoval si do nálezu disciplinární komise k disciplinární komisi druhé stolice při zemském úřadě v Praze. Žalující obec opírajíc se o propuštění žalovaného ze svých služeb domáhá se žalobou